

УДК 398.82 (477.8)

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/99-1-22>**Христина ГАЛЕЛА,**

orcid.org/0009-0008-2734-4918

аспірантка кафедри музикознавства та методики музичного мистецтва
Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка
(Тернопіль, Україна) krisshalela@gmail.com**КОНЦЕРТНА ДІЯЛЬНІСТЬ РОК-ГУРТУ «ОКЕАН ЕЛЬЗИ»
У 1990-Х-2005-Х РОКАХ**

Актуальність статті обумовлена тим, що останнім часом українські музикознавці все частіше порушують питання, пов'язані з дослідженням української рок-пісні. Адже вона почала виокремлюватися з академічної естрадної музики у кінці 1980-х – на початку 1990-х років й почала творити окрему нішу в українському музичному виконавстві. Цей новітній пісенний жанр став альтернативою тодішнього вокального мистецтва, що виявився незвичним у формуванні музично виражальних засобів. Й тим самим, новітня рок-пісня сформувала зовсім інший (відмінний від попереднього) стилевий напрям. Одними з перших в Україні в цей час почали діяти такі рок-гурти, як: «Брати Гадюкіни», «Скрябін», «Мертвий Півень», «Океан Ельзи» та інші. Про них почали писати, зазвичай музичні оглядачі та кореспонденти українських часописів. Адже вони творили зовсім іншу музику, яка, на самперед, торкалася сердець тогочасної молоді. У поле зору українських музикознавців концертна діяльність цих колективів попадала рідше. Мета статті – висвітлити концертну діяльність рок-гурту «Океан Ельзи», у 1990-х – 2005-х роках з увагою до їхнього постійного творчого зростання. Методологію дослідження визначають такі методи, як: джерелознавчий, хронологічний, історико-культурологічний, музично-аналітичний, порівняльний. Саме вони дають можливість простежити становлення та розвиток концертної діяльності рок-гурту «Океан Ельзи» у зазначений період. Наукова новизна дослідження полягає у тому, що концертна діяльність рок-гурту «Океан Ельзи» на початковому етапі їхньої діяльності розглядається вперше. Також висвітлено шляхи творчого зростання колективу та поглиблення професіоналізму під час створення композицій. Під час викладу матеріалу звернено увагу на етап формування колективу, їхні перші концертні виступи, участь у фестивалях конкурсах, випуск перших альбомів. Саме ці складові й дають можливість простежити шляхи творчого зростання колективу та вихід його на широку багатотисячну слухацьку аудиторію. Результати дослідження. Дають можливість простежити творення концертних програм рок-гурту «Океан Ельзи» та поступове художнє збагачення стилістики їхніх композицій, що в той же час стали набутком таких альбомів, як: «Там, де нас нема», «Я на небі був», «Модель», «Суперсиметрія», «Gloria».

Ключові слова: концертна діяльність, рок-гурт «Океан Ельзи», художній образ, інструменталіст, музичне формотворення, музичний текст, вокальне мистецтво.

Khrystyna HALELA,

orcid.org/0009-0008-2734-4918

Postgraduate Student at the Department of Musicology and Methods of Music Art
Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University
(Ternopil, Ukraine) krisshalela@gmail.com**CONCERT ACTIVITY OF THE ROCK BAND «OCEAN ELZY» IN 1990–2005**

The relevance of this article is by the fact that, in recent years, Ukrainian musicologists have increasingly addressed issues related to the study of Ukrainian rock music. This genre began to distinguish itself from academic popular music in the late 1980s and early 1990s, gradually forming a distinct niche within Ukrainian musical performance. As a contemporary song genre, it emerged as an alternative to the vocal art of the time, characterized by innovative approaches to musical expressive means. Consequently, modern rock music established a fundamentally new stylistic direction, distinct from previous traditions. Among the first rock bands to emerge in Ukraine during this period were Braty Hadiukiny, Skryabin, Mertvyi Piven, and Okean Elzy, among others. These groups attracted the attention of music critics and journalists in Ukrainian periodicals, as they created qualitatively new music that resonated particularly with the youth of the time. However, their concert activity received comparatively less attention from Ukrainian musicologists. The aim of this article is to examine the concert activity of the rock band Okean Elzy between 1990 and 2005, with particular emphasis on their continuous artistic development. The research methodology is based on historical-chronological, music-analytical, and comparative approaches, which make it possible to trace the formation and evolution of the band's concert activity during the specified period. The scientific novelty of the study lies in the fact that the early-stage concert activity of Okean Elzy is examined for the first time. The study also highlights the trajectories of the band's artistic growth and the deepening of their professional mastery in the process of composing music. Special attention is paid to the formation of the group, their first concert performances, participation in festivals and competitions, as well as the release of their initial albums. These components make it possible to trace the band's artistic development and its expansion toward a large, mass audience. The results of the study allow for an analysis of the formation of the band's concert programs and the gradual artistic enrichment of the stylistic features of their compositions, which is also reflected in such albums as *Tam, de nas nema*, *Yananebibuv*, *Model*, *Supersymetriia*, and *Gloria*.

Key words: concert activity, rock band "OkeanElzy," artistic image, instrumental performance, musical form-building, musical text, vocal art.

Постановка проблеми. Останнім часом українська рок-пісня все частіше привертає увагу дослідників музичного мистецтва. Це пов'язано з тим, що до цього часу вона була табузована радянською комуністичною ідеологією, як буржуазна та не бажана для слухання та виконання тогочасною молоддю. Адже на початку 1990-х років рок-пісня була альтернативою до тогочасної естрадної музики й таким чином формувала новітні пісенні жанри, які відрізнялися від усталених, новими нестандартними словесними текстами та відмінними музично виражальними засобами. Саме вона, таким чином відрізнялася від академічної естрадної пісні незвичністю вокально-інструментального звучання, базованого на електрично-електронних засобах, основою яких було творче «его» їхніх керівників чи виконавців. Тому, композиції тих нових рок-гуртів писалися під впливом західноєвропейської новітньої популярної-музики та були спрямовані на використанні різних європейських стилів та стилістики. Через те українські музикознавці лише спостерігали за становленням та розвитком новітньої української рок-музики й тому рідко зверталися до її наукового осмислення.

Аналіз досліджень. Питанням дослідження новітньої української рок-пісні вчені-музикознавці почали займатися лише наприкінці 1990-х років. Це був той час коли вже активно діяли рок-гурти й пропагували композиції цього новітнього пісенного жанру. Їхня музика базувалася на альтернативних до попередньої засадах в плані музичного творення.

Першими авторами які писали про концертну діяльність українських рок-колективів були Олександр Євтушенко (Євтушенко, 1997: 9), Аліна Онопа (Онопа, 2014: 12–15), Галина Гузько (Гузько, 1999: 8; 2004: 6), Олена Лань (Лань, 2005: 6), Ірина Сікорська (Сікорська, 2005: 40–41), та ін. Загалом, вони лише частково звертали увагу на концертні виступи рок-гуртів, їхні творчі спрямування, участь у Всеукраїнських та міжнародних фестивалях, вихід їхніх альбомів. Менше уваги було звернено на хронологію концертних виступів українських рок-гуртів та на їхнє творче зростання.

Мета статті – висвітлити концертну діяльність рок-гурту «Океан Ельзи» з урахуванням їхнього творчого зростання та виходу нових альбомів.

Виклад основного матеріалу. Творча діяльність рок-гурту «Океан Ельзи» розпочалася у 1995 році. Саме тоді «океанівці» виступили з першим концертом на площі перед оперним театром у Львові. У цьому ж році колектив взяв участь у фестивалях «Червона рута – 95», «Стиль», «Сальто», у конкурсі, що відбувся в м. Марселі (Франція), а

також видали власну касету. Кожен новий виступ рок-гурту демонстрував усе більш відточений і стильний саунд (Євтушенко, 1997: 9). Їхнім мистецьким кредо було: «побувати на всіх фестивалях світу і впродовж усього життя не звернути зі свого шляху» (Житарюк, 1996: 4).

1995 рік був плідним на написання композицій. 3 серпня «океанівці» зробили студійний запис на «Інгалвокс» трьох нових пісень (музичним продюсером виступив композитор та аранжувальник Олег Розумовський): «Вона підійшла до вікна», «Як ти», «Одиноке дитя». До речі, ці пісні прозвучали на фестивалях «Альтернатива» і «Марія» (Океан ..., 1995: 3). На відмінну від багатьох інших рок-гуртів України «океанівці» писали музику і словесні тексти самі. Вони поставили собі за мету створити власний виконавський стиль. Як зазначав один з музикантів цієї групи Павло Гудимов: «перед тим, як утворився “Океан Ельзи”, троє учасників (Денис Глінін, Юрій Хусточка і я) грали в іншій групі, з 1991 року. Захоплення роковою музикою почалось саме тоді. Ми поступово вийшли з аматорського рівня на напів-професійний» (Житарюк, 1996: 4). Зауважимо, що колективний принцип діяльності рок-гурту «Океан Ельзи» відрізнявся від усіх інших аналогічних колективів того часу. За словами лідера гурту Святослава Вакарчука, «рок – це один з найунікальніших напрямів, де поєднано практично все можливе: починаючи від «фольк-року», продовжуючи «джаз-роком», «арт-роком» і закінчуючи «класик-роком»» (Житарюк, 1996: 4).

Членами рок-гурту у цей час були: Павло Гудимов (акустична гітара), Денис Глінін (ударні інструменти), Юрій Хусточка (бас-гітара), Святослав Вакарчук (вокал). Відтоді проєкт набув реальних рис рок-групи – стандартної за форматом і незвичайної за звучанням (Євтушенко, 1997: 9). Зазначимо, що перша їхня пісня «Long Time Ago» («Багато років назад») поєднувала в собі суміш «поп-музики» і «панку». Вона стала окрасою їхнього репертуару, який особливо подобався молоді. Саме через цю пісню колектив швидко став популярним.

У 1996 році географія виступів гурту «Океан Ельзи» виходить за межі міста Львова. 16 травня відбувся концерт рок-гурту в місті Києві у престижному клубі «Голлівуд» (Бондаренко, 1996: 3). У цьому ж році вони беруть участь у різних фестивалях: «Срібна підкова 95-96», «Альтернатива 2», «Перлини сезону», «Таврійські ігри 96» та ін. На кожному з них музиканти здобувають дедалі більше прихильників. Саме в цей час відбулися перші сольні концерти «Океану Ельзи» у Луцьку

та Києві. Тоді ж відбувся й спільний концерт «океанівців» із гуртом «BlueEyes» (Англія), потім із легендарним «DeerPurple» (Англія).

У 1996 році виходить у світ їхній максі-сингл «Будинок зі скла», який дав можливість розширити кола слухачької публіки. Одночасно колектив концертував закордоном (Польща, Німеччина, Франція). Тоді ж у Києві було знято перший музичний фільм про рок-гурт «Океан Ельзи». Він був продемонстрований у програмі «Решето» на каналі «ТЕТ». З цього часу «океанівці» почали часто виступати по радіо- і телевізійних каналах (Євтушенко, 1997: 9). Як зазначав О. Євтушенко: «“Океанівці” у цей час були яскравими представниками рок-музики 1990-х років і переконані, що рухаються автентичним шляхом, неподібним до інших» (Євтушенко, 1997: 9).

У 1998 році вийшов перший альбом «Там, де нас нема». До нього ввійшло 15 композицій. Серед них: «Новий день», «Там, де нас нема», «Голос твій», «Позич мені сонце», «Тадж-Махал», «Сумна мелодія», «Поїзд «Чужа любов»», «Йду на дно», «Вісім», «Ластівка з мого міста», «Ти забула давно», «Long Time Ago», «Колиска вітру», «Годі вже», «Там, де нас нема (remix)». Найпопулярнішою виявилась «Там, де нас нема». В словесному тексті цієї композиції розповідається про втечу, свободу і пошук людини у цьому світі. Тут присутні такі мотиви, як: не бути самотнім в житті, бути вільним у своїй діяльності, мати конкретно спрямовану життєву позицію. Герой хоче бути «Там, де нас нема».

З 1998 року гурт «Океан Ельзи» переїхав в місто Київ і продовжив там творчу діяльність. Його продюсером став Віталій Клімовий (Онопа, 2014: 12–15). Саме у цей час «океанівці» випускають кліп на пісню «Там, де нас нема» (режисер С. Горюхін). Цей кліп за свідченням С. Вакарчука, став сенсацією (Гузько, 2004: 6). Адже, він став першим українським кліпом, який потрапив на французький музичний телеканал.

До статусу одного із провідних рок-гуртів України «Океан Ельзи» йшов наполегливо. Уже в 1999 році він став знаним в українському культурно-мистецькому просторі. Таке визнання «океанівці» здобули завдяки наполегливій праці колективу, як на виконавському рівні так і в підборі репертуару. Піком високої майстерності гурту стала пісня хіт «Там, де нас нема». Завдяки промоушенській компанії ця пісня стала хітом. У цей час рок-гурт «Океан Ельза» виконував й популярну музику. Це було пов'язано з тим, що її слухає значно більша частина людей, ніж пісні у стилі рок. «Тексти наших композицій залиши-

лися такими, як і були», про це сказав в інтерв'ю Святослав Вакарчук (Гузько, 1999: 8). Тут же він говорив: «слов'янська душа жадає легкої музики. А ми намагаємось поєднати щось наше, щось слов'янське, щось українське з західним стилем виконання» (Гузько, 1999: 8).

Творчим здобутком «океанівців» стала премія «Прорив року» та «Найкраща пісня» 1999 року на «Таврійських іграх». У наступному році з'явилася на світ платівка «Я на небі був», яку випустили на «NovaRecords». До цього альбому ввійшло одинадцять композицій, а саме: «Янанебібув», «Той день», «Мало мені», «Сосни», «Кавачай», «Відпусти», «Африка», «Поясни», «Фіалки», «Коли тебе нема», «Етнод». Найхітовішою для широкого кола слухачів виявилась композиція «Той день». Словесний текст пісні інформує слухача про ностальгію героя за особливим днем. У ньому мають місце незвичайні зустрічі, події, які вплинули на зміну сприймання людиною навколишньої дійсності. А загалом, це світла чуттєва композиція про деякі зміни, що відбулися в житті людини. У словесному тексті присутнє багаторазове повторення лексеми «Той день», що є змістовою квінтесенцією всієї композиції, а той його смисловим наповненням загалом.

Пісні виконували рок-гуртом «Океан Ельзи», представники молодого покоління сприймають з величезним захопленням. «Виконувана ними музика сприймається слухачами як океан при семи бальному штормі» (Чечелін, 2000: 5). Як зазначає Святослав Вакарчук: «рок-музика – це почуття, а почуттів в наших альбомах не бракує» (Чечелін, 2000: 5).

У 2000 році склад групи поповнився клавішником Дмитром Шуровим. Це посприяло вишуканому аранжуванню композицій, які дали поштовх для розширення кола шанувальників гурту.

Найкращим альбомом рок-гурту «Океан Ельзи» вважається «Модель», який вийшов у 2001 році. До нього ввійшло 11 композицій. Серед них: «911», «Я до тебе», «Друг ч.1», «Друг ч.2», «Ти собі сама», «Квітка», «Вставай», «Isn't it сон», «Коко Шанель», «Сьогодні», «Вулиця (Може, все не так)». Найкращою виявилась композиція «Я до тебе». Її словесний текст інформує про невідвротне тяжіння до коханої. Не зважаючи на взаємні звинувачення, героя все-одно тягне до любимої дівчини.

На пісню «Квітка» та композицію «Друг», що складається з двох частин («Друг ч.1»; «Друг ч.2»), було знято відеокліпи. До речі, перший кліп було знято у м. Києві, а другий у м. Барселоні (Іспанія) (режисером останнього був бельгійський

музикант і актор Луї Франк) (Онопа, 2014: 12-15). Саме у цей час «океанівці» започаткували серію камерних концертів, які транслювалися у прямому ефірі у програмі «Мій формат» на телеканалі М1.

Знаковою подією 2002 року для гурту «Океан Ельзи» став концерт у супроводі симфонічного оркестру «Ренесанс» (диригент Йозеф Франц) у київському Палаці «Україна». Таке поєднання рок-гурту із симфонічним оркестром було як дізнаємося зі слів Аліни Онопи, «під час виконання фінальної пісні «Друг» глядачі встали і заспівали разом із артистами» (Онопа, 2014: 12–15).

У березні 2003 року вийшов у світ новий альбом «Океанівців» «Суперсиметрія». До нього увійшло 11 композицій, серед них: «Кішка», «Дівчина (з іншого життя)», «Вільний», «Susy», «Мене», «Для тебе», «Леді», «Майже весна», «Холодно», «Відадам», «Невидима сім'я». Найпопулярнішою виявилась композиція «Холодно». Її словесний текст інформує слухача про самотність героя, який не може зустріти кохану дівчину, на його серці – сум і пустота, важкий біль самотності, такий стан у героя на душі присутній тоді коли він втратив найдорожчу для себе дівчину і шукає їй подібну. А загалом у словесному тексті закумуляовано всезагальне переживання людини за втраченими стосунками.

Назва диску «Суперсиметрія», на думку Ірини Сікорської «це найкраще, що може бути в природі, гармонія внутрішнього світу людини і зовнішньої реальності» (Сікорська, 2005: 40-41). До речі цей альбом надзвичайно якісний, як за змістом, так і за виконанням. Це підтверджує й лідер групи: «В цьому альбомі нам вдалося досягнути особливої гармонії, балансу між нашим досвідом, бажаннями, відчуттями, свободою, творчими можливостями. В «Суперсиметрії» ми зробили все, що хотіли, і, думаю, цей альбом більш за все відповідає духу «Океану Ельзи»» (Сікорська, 2005: 40–41). До речі, «Суперсиметрія» вже четвертий альбом групи, випущений упродовж останніх п'яти років. Зауважимо, що у попередніх альбомах присутня більшість пісень, в яких домінують любовні мотиви «Там де нас нема» (1998), «Я на небі був» (2000), «Молодь» (2001). У цих композиціях домінує естетика гурту «Beatles». Відзначимо, що склад гурту «Океан Ельзи» – це класичний інструментальний квартет. У їхній музиці домінують рок-н-рольні музично-виражальні засоби. Саме у цей час, як зазначає музикознавиця Ірина Сікорська: «Святослав Вакарчук та музиканти-інструменталісти захоплюються співаком Полом Окенфолдом, та стилем «Queen»» (Сікорська, 2005: 40–41). Зауважимо, що деякі пісні викону-

вані С. Вакарчуком супроводжує симфонічний оркестр «Ренесанс», зокрема його струнна група представлена живою музикою. Більшість виконуваних ним композицій у альбомі «Суперсиметрія» представлені любовною тематикою. Саме під них присутні на концерті слухачі, виконували повільний танець. Ці композиції написані в стилі італійських шлягерів 1970-х років. Зауважимо, що композиція «Вільний» у скорому часі стала шлягером. Вона написана у темпі легкого вальсу. Загалом композиції цього альбому єдинонастреві (різняються лише використанням півтонових звучань). Пісні в альбомі «Суперсиметрія» сприймаються як єдине ціле. Вони разом асоціюються з «моно-рок-оперою». У ній домінує музичний матеріал камерного викладу та монологічний матеріал. У цьому альбомі найбільше привертає увагу слухачів композиція «Холодно». Про цю композицію Святослав Вакарчук сказав наступне: «я співаю про те, що є близьким кожному можна погодитись із твердженням що новий альбом абсолютно не попсовий та він гарний» (Сікорська, 2005: 40–41).

Після випуску альбому відбувся великий тур гурту 38 містами України з метою його популяризації.

У червні 2003 року гурт «Океан Ельзи» відсвяткував свій міні-ювілей переїзду з Львова до Києва. Як стверджує Ірина Сікорська, «“Океан Ельзи” справді культова українська група» (Сікорська, 2005: 40–41). Зазначимо, що на «Океан Ельзи» працює величезна кількість фірм і агенцій, своєрідна могутня індустрія, де кожен доволі професійно займається своєю вузькою справою: кастингом, мастерінгом, концертами, рекламою, охороною тощо. У цей час рок-гурт був найкасовішим колективом в Україні. Їх радо приймали за кордоном: у Франції, Німеччині, Польщі та інших. Це був суто україномовний колектив.

14 грудня 2003 року в Львівській опері відбулась презентація акустичної програми колективу «Тихий океан». У цій символічній назві Тихий океан сприймається, як найбухливіший у світі. Ця концертна програма супроводжувалась акустичними інструментами. У концерті брав участь струнний квартет студентів Київської музичної академії (дві скрипки, альт і віолончель), дві солістки на бек-вокалах та азербайджанський перкусіоніст Вадим Балаян. Акустичне аранжування зробив югославський музикант Мілош Єліч. Наприкінці січня, початку лютого 2004 року «Океан Ельзи» відвідав з цією акустичною програмою інші великі міста України, що відбулися в оперних театрах та невеличких концертних залах. Як зазначає А. Канарська: «Святослав володіє потужною енергетикою на сцені, але в тому, що

вона аж настільки запалює, я не мала ще нагоди переконатись. Він віддає себе практично до останку, і глядачі відповідають йому взаємністю» (Канарська, 2003: 9). У цьому концерті з особливим успіхом прозвучали пісні: «Він чекає на неї», «Ото була весна», спроба виконати «Isn't it Сон» в стилі «реггі», а «Я на небі був» у стилі «босанова». У цьому ж році гурт «Океан Ельзи» залишили басист Юрій Хусточка та клавішник Дмитро Шуров. А їхнє місце зайняли басист Денис Дудко (колишній контрабасист харківського джаз-бенду «Схід-Side») і сербський клавішник Мілош Єліч.

У липні 2004 року в м. Алмати (Казахстан) відбувся перший концерт «Океану Ельзи» в оновленому складі. У наступному році гурт залишив гітарист Павло Гудімов, а його місце зайняв Петро Чернявський.

9 серпня 2005 року відбувся концерт рок-гурту «Океан Ельзи» перед кількома тисячною молодіжною аудиторією біля пам'ятника Каменяреві у Львові. Колектив показав потужне шоу. Виконав старі добрі хіти та кілька нових пісень, які ще не надійшли в офіційний продаж («Без бою», «Дякую»), та пообіцяв дати у Львові восени сольний концерт на підтримку нового альбому (Вітер, 2005: 7).

У жовтні цього ж року учасники рок-гурту «Океан Ельзи» познайомили львів'ян з новим альбомом «Gloria», до нього увійшло 12 композицій: «Відступи», «Без бою», «Холодно», «Ніколи», «Вільний», «Ти собі сама», «Київ – Вороніж», «Ледені», «О.К.», «Вставай», «Gloria», «Мене». «Без бою» – найкраща композиція, яка отримала широке визнання серед великої слухачької аудиторії. У словесному тексті пісні «Без бою» розповідається про складні стосунки з коханою дівчиною, про їхні не порозуміння одне з одним. Головний герой пісні вважає, що так довго тривати не може. Він вирішує розпочати нове життя у стосунках з іншою дівчиною.

У скорому часі альбом «Gloria» став платиновим (було розпродано 100 тисяч примірників). У ньому відтворено особисте життя співака, яке постійно в ньому пульсує. Як зазначає І. Корне, «коли слухаєш «Глорію», чути вплив таких рок-легенд, як «Queen», «Бітлз», «ПінкФлойд»» (Кирид, 2005: 2b). Як зазначав Святослав Вакарчук: «Мені здається, що у цьому альбомі дуже багато подібностей з творами таких груп, як «ПінкФлойд» (Лань, 2005: 6). Крім цього Вакарчук зауважив що: «У будь-якому випадку, коли нас

порівнюють із «ПінкФлойд» чи «Квін», мене це не може засмучувати. В Україні є небагато таких груп» (Лань, 2005: 6). Альбом «Gloria», порівняно з попереднім, це крок вперед у музичній стилістиці. Про це говорив й сам соліст гурту, «“Без бою” – геніальний кліп. Хоча, не всі молоді люди його розуміють» (Кирид, 2005: 2b). До речі, цю композицію було визнано «піснею року» (Онопа, 2014: 12–15).

У 2005 році відбувся тур Україною з метою популяризації альбому «Gloria». Відзначимо, що початок туру і його завершення відбулися у Палаці спорту в м. Києві. На цих двох концертах «Океанів» зібралась найчисельніша кількість фанів (23 тисячі). Така кількість слухачів виявилась рекордною для українського слухача. Саме з цього часу «океанівці» вийшли із закритих приміщень на простір під відкритим небом. Учасники рок-гурту «Океан Ельзи» готували нову концертну програму за участю соліста Вакарчука з грузинською співачкою Ніно Катамадзе, а також у їхніх планах була підготовка рок-опери або мюзиклу.

У 2005 році гурт «Океан Ельзи» вперше вирушив за океан. Їхню музику почула 2-х тисячна публіка з Чикаго у місцевому «CorneliusCentre» (Онопа, 2014: 12–15). Фінальним став виступ у культовому нью-йоркському «РоксіКлабі». Цей рік став для «Океанівців» рясним на премії: премія «ShowBiz-2005», найкращий альбом року «Gloria», найкращий рок-гурт року. А С. Вакарчук отримав титул «Найкращий виконавець року» (Онопа, 2014: 12–15).

Висновки. Концертна діяльність рок-гурту «Океан Ельзи», що тривала з 1995 по 2005 роки була сповнена розмаїттям творчих успіхів і досягнень. Якщо у перші роки колектив виступав лише на сценах західноукраїнських міст, то після переїзду в Київ (1998) вийшов на Всеукраїнський та міжнародний мистецький простір, здобувши високі нагороди на різних рок-фестивалях та конкурсах («Червона рута-95», «Стиль», «Сальто», «Альтернатива», «Срібна підкова 95-96», «Альтернатива 2», «Перлини сезону», «Таврійські ігри 96»). Саме у цей період композиції «Без бою», «Там, де нас нема», «Той день», «Я на небі був» написані «океанівцями» здобули Всеукраїнське визнання й мали найбільшу кількість прослуховувань (біля 600 тисяч). Вони й стали брендовими для широкого кола любителів рок-гурту «Океан Ельзи».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бондаренко Б. «Океан Ельзи» побував у «Голівуді». *Молода Галичина*. 1996. 16 травня. С. 3.
2. Вітер С. Якби не «Океан Ельзи»? *Поступ*. 2005. 9 серп. С. 7.

3. Гузьо Г. «Мені подобається все, що робить Хусточка і Шуров». *Високий Замок*. 2004. 26 жовтня. С. 6.
4. Гузьо Г. «Слов'янська душа жадає легкої музики...». *Високий Замок*. 1999. 5-11 лютого. С. 8.
5. Євтушенко О. Шторм під час штилю. *Галас*. 1997. 8-9 лютого. № 5-6. С. 9.
6. Житарюк М. «Океан Ельзи» готується перемагати. *За вільну Україну*. 1996. 21 травня. С. 4.
7. Канарська А. Тихий «Океан Ельзи». *Поступ*. 2003. 17 грудня. С. 9.
8. Кирид К., Корне І. «... ще трохи пожити на цій землі, щоб зрозуміти його». *Поступ*. 2005. 13-19 жовтня. С. 2б.
9. Лань О. Славко Вакарчук: «Не чекайте від уряду дива». *Високий Замок*. 2005. 11 жовтня. С. 6.
10. Онопа А. Українська рок-легенда. *Музика*. 2014. № 4. С. 12-15.
11. Океан Ельзи виявився «зеленим». *Молода Галичина*. 1995. 3 серпня. С. 3.
12. Сікорська І. «Суперсиметричні» варіації на ліричну тему. *Українська культура*. 2005. № 6 (933). Червень. С. 40-41.
13. Чечелін О. Славко Вакарчук: «Я хотів би зранку летіти до Києва, а ввечері повертатись до Львова». *Високий Замок*. 2000. 5 липня. С. 5.

REFERENCES

1. Bondarenko, B. (1996). «*Okean Elzy*» pobuvav u «*Holivudi*» [«Elza's Ocean» visited «Hollywood»]. *Moloda Halychyna*. 16 travnia. Pp. 3. [in Ukrainian].
2. Viter, S. (2005). *Yakby ne «Okean Elzy»?* [If not for «Elza's Ocean»?]. *Postup*. 9 serp. Pp. 7. [in Ukrainian].
3. Huzo, H. (2004). «*Meni podobaietsia vse, shcho robyt Khustochka i Shurov*» [«I like everything that Khustochka and Shurov do»]. *Vysoky Zamok*. 26 zhovtnia. Pp. 6. [in Ukrainian].
4. Huzko, H. (1999). «*Slovianska dusha zhadaie lehkoj muzyky...*» [«The Slavic soul craves light music...»]. *Vysoky Zamok*. 5-11 liutoho. Pp. 8. [in Ukrainian].
5. Ievtushenko, O. (1997). *Shtorm pid chas shtyliu* [Storm during calm]. *Halas*. 8-9 liutoho. № 5-6. Pp. 9. [in Ukrainian].
6. Zhytariuk, M. (1996). «*Okean Elzy*» hotuietsia peremahaty [«Elza's Ocean» is preparing to win]. *Za vilnu Ukrainu*. 1996. 21 travnia. Pp. 4. [in Ukrainian].
7. Kanarska, A. (2003). *Tykhyy «Okean Elzy»* [Quiet «Okean Elzy»]. *Postup*. 17 hrudnia. Pp. 9. [in Ukrainian].
8. Kyryd, K. & Korne, I. (2005). «... *shche trokhy pozhyty na tsii zemli, shchob zrozumity yoho*» [«... live a little longer on this earth to understand it»]. *Postup*. 13-19 zhovtnia. Pp. 2b. [in Ukrainian].
9. Lan, O. (2005). *Slavko Vakarchuk: «Ne chekaite vid uriadu dyva*» [Slavko Vakarchuk: «Don't expect a miracle from the government»]. *Vysoky Zamok*. 11 zhovtnia. Pp. 6. [in Ukrainian].
10. Onopa, A. (2014). *Ukrainska rok-lehenda* [Ukrainian rock legend]. *Muzyka*. № 4. Pp. 12-15. [in Ukrainian].
11. Okean Elzy vyiavyvsia «zelenym» (1995) [Okean Elzy turned out to be «green»]. *Moloda Halychyna*. 3 serpnia. Pp. 3. [in Ukrainian].
12. Sikorska, I. (2005). «*Supersymetrychni*» variatsii na lirychnu temu [«Supersymmetric» Variations on a Lyrical Theme]. *Ukrainska kultura*. № 6 (933). Cherven. Pp. 40-41. [in Ukrainian].
13. Chechelin, O. (2000). *Slavko Vakarchuk: «Ia khotiv by zranku letity do Kyieva, a vvecheri povertatys do Lvova*» [Slavko Vakarchuk: «I would like to fly to Kyiv in the morning and return to Lviv in the evening»]. *Vysoky Zamok*. 5 lypnia. Pp. 5. [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 30.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.05.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

